

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 5T/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114010088
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Vereš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2014:7114010088.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I, samosudca JUDr. Ľuboš Vereš, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. októbra 2014 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

G. Z., nar. XX. M. XXXX v G., F. T., trvale
bytom G., ul. W. XXXX/XX

U. D., nar. XX. jV. XXXX v G., trvale bytom G. - S.,
ul D.. P. č. XXX/XX,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h , ž e

1. obžalovaní G. Z. a U. D.

- v G. dňa 7.1.2012 v čase okolo 18.15 hod. na ulici O. č. 32 v podniku Z. G. Z. opakovane napádal A. N., tak, že sa ho snažil udierať päťami, ktorého pokračovaniu zabránili prítomní U. D. a F. U., kde následne po zabránení v tomto konflikte F. U. sotil U. D. do kresla a U. D. F. U. päťou udieral do oblasti tváre, zhodil ho na zem a tam sa ho snažil škrtiť, avšak v ďalšom pokračovaní mu zabránila tam privolaná hliadka polície,

2. obžalovaný U. D.

- v G. dňa 1.4.2012 v presne nezistenom čase okolo 21.40 hod. na ul. F. fyzicky napadol H. C., ktorý sa pristavil k U. D. ležiacemu na tráve za účelom zistenia a preverenia, či nepotrebuje pomoc a to tak, že po prebudení začal poškodeného päťami udierať do oblasti tváre a iných častí tela, kde mu následne roztrhol tričko a sveter, pričom od ďalšieho pokračovania upustil až po príchode hliadky polície, čím takto poškodenému H. C. spôsobil drobné poranenia v oblasti pery úst, ktoré si vyžiadalo jednoduché lekárske vyšetrenie bez ďalšieho liečenia a roztrhnutím uvedeného oblečenia spôsobil škodu vo výške 40,- Eur,

t e d a

obžalovaní G. Z. a U. D. v bode 1

-dopustili sa na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadli iného,

obžalovaný U. D. v bode 2

-dopustili sa na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti najmä tým, že napadol iného,

č í m s p á c h a l i

obžalovaní G. Z. a U. D. v bode 1

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona

obžalovaný U. D. v bode 2

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

obžalovaný G. Z.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, pretože pokladá trest uložený skorším

- trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T 5/2014 zo dňa 17. marca 2014, ktorým bol odsúdený podľa § 156 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov a ktorého výkon súd podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov,

na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

obžalovaný U. D.

Podľa § 44 Tr. zák. súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, pretože pokladá trest uložený skorším

- trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T 5/2014 zo dňa 17. marca 2014, ktorým súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok OS Košice II sp. zn. 7T 46/2013 zo dňa 4. júna 2013,
- rozsudkom OS Košice II sp. zn. 7T 46/2013 zo dňa 4. júna 2013, ktorým bol odsúdený podľa § 323 ods. 2, § 38 ods. 2, 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h, m), § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorého výkon súd podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienene odložil a určil skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov, a zároveň zrušil výrok o treste rozsudku OS Košice II sp. zn. 4T 3/2013 zo dňa 15. januára 2013,

na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 285 písm. b Tr. por.) Tr. por. súd obžalovaného

A. N., nar. XX. februára XXXX v G., trvale bytom G., ul.
W. XXXX/XX

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I pre skutok, ktorý mal spáchať tak,
ž e

v G. dňa 7.1.2012 v čase okolo 18.15 hod. na ul. O. č. XX v podniku Z. sa dopustili konania, ktoré vyústilo po vzniknutom verbálnom konflikte medzi G. Z. a A. N. do vzájomného fyzického napádania päťami rúk a vzájomným ňahovaním, ktorého pokračovaniu zabránili prítomný U. D. a F. U., kde následne po zabránení v tomto konflikte F. U. fyzicky napadol U. D. tak, že ho päťou ruky udieral do oblasti tváre, zhodil ho na zem a tam sa ho snažil škrtiť, avšak v ďalšom pokračovaní mu zabránila až tam privolaná hliadka polície, pričom poškodením zariadenia podniku nedošlo a vzájomne si spôsobili len drobné poranenie nevyžadujúce si lekárske ošetrovanie vrátane poškodeného F. U.,

v ktorom prokurátor vidí prečin prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona v celom rozsahu

o s l o b o d z u j e,
pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, výsluchom svedkov, listinnými dôkazmi, vykonaním obrazového záznamu na technickom zariadení a dospel ku skutkovým zisteniam uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Prehľad vykonaných dôkazov:

Obžalovaný G. Z. priznal spáchanie trestného činu. Uviedol, že boli v bare, prehnali to s alkoholom, stal sa konflikt a dopadlo to, ako to dopadlo. On sa pochytil s N., drgali sa, udierali sa päťami.

Obžalovaný U. D. urobil vyhlásenie o tom, že je vinný a súd jeho vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal. Vo svojej výpovedi uviedol, že A. N. a G. Z. sa začali hádať, videl, že sa držia za oblečenie a tak s F. U. ich od seba oddeľovali. Potom ho F. U. odsotil dvoma rukami a on spadol na kreslo dozadu, chytil ho pod krk a tak ho pridržiaval, až kým neprišli policajti.

Obžalovaný A. N. vo svojej výpovedi uviedol, že v ten deň požívali alkoholické nápoje z dôvodu oslavy, nevie ako vznikol konflikt, on sa však snažil, aby k bitke nedošlo. Potom do toho zasiahli U. D. a F. U.. G. Z. však do neho stále vrážal.

Svedok F. U. vo svojej výpovedi uviedol, že A. N. a G. Z. sa začali hádať, v tom sa ňahovali a udierali päťami. On s D. ich potom od seba odťahovali. On potom drgol U. D. do gauča a ten ho chcel udrieť päťou. Potom sa chytili pod krk a spadli na zem.

Svedok F. N. vo svojej výpovedi uviedol, že sa bili všetci naraz, každý proti každému tak, že sa navzájom drgali. Údery päťou nevidel.

Svedkyne R. M. a U. S. vo svojich výpovediach v podstate zhodne uviedli, že boli spoločne v predmetnom podniku, obžalovaní sa začali hádať a potom sa bili. napokon prišli policajti a ich od seba oddelili. Nevedeli sa však konkrétne vyjadriť ku konaniu jednotlivých obžalovaných.

Svedok H. C. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, keďže jeho výpoveď bola so súhlasom procesných strán na hlavnom pojednávaní prečítaná, uviedol, že sa snažil pomôcť obžalovanému, ktorého videl ležať na zemi. Ten však po ňom požadoval, aby ho odviezol autom, s čím svedok nesúhlasil a potom, čo obžalovaný si opakovane sadol do jeho auta a svedok ho z neho vytiahol, obžalovaný poškodeného udrel päťou do tváre a roztrhol mu vrchnú časť oblečenia.

Priebeh celého konfliktu je zrejmý z obrazového záznamu na čl. 86, ktorý dôkaz súd vykonal na technickom zariadení.

Ku skutku v bode 1:

K výroku o vine:

Po takto vykonanom dokazovaní, podľa názoru súdu v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie a vyhodnotením dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia, založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., súd dospel k záveru o vine obžalovaných G. Z. a U. D..

Obaja obžalovaní v podstate priznali spáchanie trestnej činnosti. Ich priznanie je v súlade s výpoveďami vypočutých svedkov. Odlišnosti vo výpovediach jednotlivých svedkov súd vyhodnotil ako nepodstatné, pretože každý svedok vnímal konflikt z iného uhlu pohľadu. Za rozhodujúci dôkaz súd pokladal predovšetkým obrazový záznam z bezpečnostnej kamery, ktorý vykonal na hlavnom pojednávaní jeho prevedením na technickom zariadení. Z uvedeného záznamu je nad akúkoľvek pochybnosť celkom zjavne zrejmé, že celý konflikt vyvolal a útočníkom bol jednoznačne obžalovaný G. Z. (osoba v prúžkovanom oblečení), ktorý opakovane napádal a snažil sa napadnúť, keď mu v tom ostatní bránili, A. N., ktorý aktívne do konfliktu nezasahoval, teda nenapádal ďalej obžalovaného G. Z., len sa ho snažil odstrániť, resp. inak eliminovať jeho útok. Z predmetného záznamu rovnako zreteľne vidieť ako obžalovaný U. D. sa snaží konfliktu zabrániť spoločne s F. U., avšak potom, čo bol obžalovaný D. svedkom U. odsotený do kresla je jasne vidieť, ako tento údermi päšťami zaútočil na tohto svedka, čím jeho dovtedy bezúhonné konanie prerástlo do výtržnosti.

Súd v súlade s ustanovením § 278 ods. 1 Tr. por. upravil znenie skutku tak, že na rozdiel od obžaloby vypustil tú časť skutku, z ktorého vyplývalo, že výtržnosti sa mal dopustiť aj A. N. a doplnil tú časť skutku, ktorá predchádzala fyzickému napadnutiu F. U. zo strany U. D., kedy bol tento odsotený do kresla.

Ku skutku v bode 2:

K výroku o vine:

Obžalovaný D. pripustil, že sa mohol dopustiť uvedeného skutku, avšak na nič bližšie sa nepamätá, pretože bol pod vplyvom alkoholických nápojov. Obžalovaného jednoznačne zo spáchania trestného činu usvedčil poškodený H. C., ktorý popísal, za akých okolností ho obžalovaný fyzicky napadol.

Obžalovaní G. Z. v bode 1 a U. D. v bodoch 1 a 2 samostatne, (pretože za skutok v bode 1 mu bolo oznámené uznesenie doručením dňa 3. februára 2012, teda skôr ako bol spáchaný skutok v bode 2) svojím konaním naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. po stránke objektívnej v tom, že v podniku Z., teda na mieste prístupnom verejnosti, fyzicky napadli inú osobu a po stránke subjektívnej sa konania dopustili v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Tr. zák., pretože chceli takýmto spôsobom porušiť záujem chránený Trestným zákonom.

K výroku o treste:

Obžalovaný G. Z. má v registri trestov celkom dva záznamy. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T 5/2014 zo dňa 17. marca 2014, pre trestný čin podľa § 156 ods. 1, § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na trest odňatia slobody v trvaní 1 roka 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka a 8 mesiacov do 31. januára 2016, pričom ide o úhrnný trest.

Súd v prípade obžalovaného zistil pritažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., pretože už bol za trestný čin v minulosti odsúdený.

Súd u obžalovaného zistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., pretože sa priznal k spáchaniu trestného činu, ktorý zároveň úprimne oľutoval.

Súd v prípade obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr. zák. a to s poukazom na posledné odsúdenie obžalovaného, nakoľko predmetný skutok bol spáchaný skôr ako bol doručený odsudzujúci trestný rozkaz vo veci 3T 5/2014 na Okresnom súde Košice I. Súd uvedený trest uložený trestným rozkazom zo dňa 17. marca 2014 vo výške 1 roka a 6 mesiacov, ktorého výkon súd podmienienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka a 8 mesiacov považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný. Uvedený trest bol uložený podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a to v hornej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Súd považuje takto uložený trest za dostatočný a zároveň aj nevyhnutný na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je v prípade obžalovaného pôsobiť na neho výchovne, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Obžalovaný U. D. má v registri trestov celkom 6 záznamov. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp. zn. 0T 185/2014 zo dňa 11. augusta 2014, pre trestný čin podľa § 289 ods. 1, Tr. zák., na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov a pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd v prípade obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., pretože už bol za trestný čin v minulosti odsúdený.

Súd u obžalovaného zistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., pretože sa priznal k spáchaniu trestného činu, ktorý zároveň úprimne oľutoval.

Súd v prípade obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr. zák. a to s poukazom na jeho odsúdenie za zbiehajúcu sa trestnú činnosť a to

- trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 3T 5/2014 zo dňa 17. marca 2014, ktorým súd podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 7T 46/2013 a

- rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 7T 46/2013 zo dňa 4. júna 2013, ktorým bol odsúdený podľa § 323 ods. 2, § 38 ods. 2, 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h, m), § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorého výkon súd podmienienečne odložil a určil skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 5 rokov a zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 4T 3/2013 zo dňa 15. januára 2013,

nakoľko predmetný skutok bol spáchaný skôr ako bol doručený odsudzujúci trestný rozkaz vo veci 3T 5/2014 na Okresnom súde Košice I a vyhlásený odsudzujúci rozsudok vo veci Okresného súdu Košice II sp. zn. 7T 46/2013. Súd uvedený trest uložený rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 7T 46/2013 zo dňa 4. júna 2013 vo výške 3 rokov, ktorého výkon súd podmienienečne odložil s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný, pretože bol uložený na hornej hranici trestnej sadzby v prejednávanej veci. Súd považuje takto uložený trest za dostatočný a zároveň aj nevyhnutný na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je v prípade obžalovaného pôsobiť na neho výchovne, aby v budúcnosti viedol riadny život.

K oslobodzujúcemu výroku:

Zo základných zásad trestného konania, konkrétne zo zásady prezumpcie neviny upravenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva inter alia, že obvinenému musí byť vina preukázaná; obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech; teda ak obvinený niektorú okolnosť nepoprie, nemožno z toho vyvodzovať záver, že táto okolnosť zodpovedá skutočnosti; rovnako ak obvinený k svojmu tvrdeniu nepredloží dôkazy, nemožno z toho vyvodiť záver, že také tvrdenie je nepravdivé; odsudzujúci rozsudok môže byť pritom vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného, a v prípade, ak vina obvineného nie je preukázaná, musí byť obvinený oslobodený spod obžaloby podľa § 285. V kontradiktórnom a spravodlivom súdnom procese pritom takéto dôkazné bremeno nepochybne spočíva na prokurátorovi. Aplikujúc uvedené súd dospel k záveru,

že orgány činné v trestnom konaní nezabezpečili dostatok relevantných usvedčujúcich dôkazov proti obžalovanému A. N..

Obžalovaný v celom trestnom konaní od počiatku popieral spáchanie trestného činu a uvádzal, že sa len primerane bránil útokom obžalovaného G. Z.. Výpoveď obžalovaného bola jednoznačne potvrdená obrazovým záznamom z bezpečnostnej kamery, na ktorej je celkom jasne vidieť, že útočníkom bol a celý konflikt vyvolal obžalovaný G. Z. tak, že sústavne napádal A. N., ktorý sa len primerane bránil, najmä odstrkovaním útočníka hoci ust. § 25 Tr. zákona mu za takejto situácie, pri trvajúcom útoku zo strany G. Z. dávalo mandát aj na dôraznejšiu obranu. Za takejto dôkaznej situácie, kedy obrazový záznam možno považovať za najobjektívnejší dôkaz, súd skonštatoval, že sa nepodarilo preukázať vinu obžalovaného, ani vyvrátiť jeho obranu, práve naopak, táto bola celkom jednoznačne potvrdená spomínaním obrazovým záznamom.

S poukazom na uvedené súd rozhodol o oslobodení obžalovaného A. Baloga podľa § 285 písm. b) Tr. zák., pretože konanie, ktorého sa dopustil obžalovaný, nie je trestným činom.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice I. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.